

Interesser, der ligge uden for Grundloven, at søge at misforstaa den. Smidertid, naar vi se hen til den Maade, hvorpaa vor Grundlov nu i en halv Menneftaalder er bleven benyttet, saa fristes man rigtignok til at tro — Grundlovstrøfsken hos vedkommende Parti forudsat — at det ikke har kunnet forstaa denne klare, simple og tydelige Lov. En saadan Tanke var det egentlige ogsaa, der blev fremsat af det ærede Medlem fra Møen (Boissen) forleden Dag, da han ansaa det fornødent for at rettede Tinget til oplæse af Grundloven den Paragraf, der er paa Bane. Det forekommer mig imidlertid ikke, at han var heldig med Oplæsningen, thi det synes ikke, at han overbeviste mange, og jeg tror, at Fejlen laa hos ham. Det maa maasse ogsaa være mig tilladt at oplæse Paragraffen. Den lyder saaledes: „Antallet af Folketingets Medlemmer skal omtrent være efter Forholdet af et Medlem til 16,000 Indvaanere.“ Den ærede Folketingsmand fra Møen læste, som om der stod: „Antallet af Folketingets Medlemmer skal omtrent være...“ Han lagde Vægten paa Ordet „omtrent“. Jeg tror, at de Ord „skal være“ er dem, der have Betydning her i dette Tilfælde. Naar der staar, der „skal omtrent være“, saa beviser denne Tilføjelse af Ordet „omtrent“ kun vore Forsædres Spørgslyste, thi det er en Selvfølge, at havde dette Ord „omtrent“ været udeladt, saa vilde Betydningen af Ordet „skal“ have været mindre vægtig, thi det er klart, at det er umuligt at tænke sig, at Folketallet netop i det Øjeblik, da Valgloven udkom, skulde være et Multiplum af 16,000, en Kredsnaaite i det mindste enten blive for stor eller for lille, og i ethvert Tilfælde vide vi jo alle, at selv om man havde Folketælling i Dag og vedtog en Valgkredsordning efter Forholdet 1:16,000, saa vilde i Morgen Forholdet være forrykket, thi der fødes jo som bekendt hver Dag et større Antal velstaaede Statsborgere, og Døden bortriver af forhenværende Velstaaetheder. Det er derfor en Selvfølge, at det kan aldrig være anderledes end „omtrent“. Naar Grundlovens § 32 siger, at der skal være omtrent 1:16,000, er det en Selvfølge, at det aldrig kan blive forstaaet saaledes, som om Grundloven sagde, at der kan være 1:20,000, eller at der skal være 1:20,000, ja ikke engang 1 til omtrent 17,000. Naar der staar 1:16,000, er det Grundlovens Mening, at det skal være omtrent i Forholdet om 1:16,000. Det forekommer mig saa klart og indlysende, at jeg ikke kan indse, at det nu misforstaaes eller bortfortolkes. Der er imidlertid, som sagt, stridt om, hvorvidt Or-

det „omtrent“ skulde referere sig til Forholdstallet 1:16,000, eller om det skulde referere sig til Ligestorheden af Valgkredsen. Det forekommer mig indlysende, at Ordet „omtrent“ maa referere sig til begge Dele. Den ene Side har jeg allerede nævnt; det kan aldrig blive anderledes end omtrent 1:16,000, og den anden Side er saa selvsølgelig og fremgaar ogsaa af Paragraffens øvrige Ord, ved hvilke Fordelingen af Vælgerne i Kredsen overlades til en Valglov. Selvsølgelig bør denne Fordeling ikke afvige stort fra det normale Antal, men det indrømmes fra alle Sider og er ogsaa indlysende, at tilstedeværende Forhold maa influere paa Valgkredsenes Størrelse, Afstanden til Valgstedet, Byernes koncentrede Folkemængde o. s. v. Men der er en Ting, der ogsaa maa bevirke, at man i Byerne naturligvis kan og bør have et større Antal end i Landdistrikterne, og det er, at en stor Del af Bybefolkningen i et givet Øjeblik er tilreisende eller kun er til Stede i Byen under et midlertidigt Ophold. Medens disse tilreisende forøge Antallet paa Stedet, kunne de samtidig gøre deres Valgret gældende i deres hjemlige Kreds, som de vende tilbage til, og som jo har sin Ret til at vælge en Rigsdagsmand. Det forekommer mig derfor, at der ikke behøver at være nogen Strid om dette Ord, idet det nødvendigt maa referere sig til begge Sider. Naar saaledes Grundloven ikke kan misforstaaes, naar „skal“ kun kan betyde skal, og omtrent 1:16,000“ aldrig kan blive 1:17,000, er Spørgsmaalet, hvorfor man da ikke vil følge dette Grundlovens klare Bud. Ja, der er jo Svaret for det første det, at i denne Sag som saa tit er det Højre, som lægger sin Afgørelse i Vægtstaaalen. Og hvorfor vil Højre nu ikke følge Grundlovens Bud? Der siges ikke noget bestemt, men Meningen skal jo være, at Højre mener saaledes bedst at varetage de konservative Interesser, de saakaldte konservative Interesser. Jeg kan imidlertid ikke nægte, at i den Situation, som vi staa i, ligger det Spørgsmaal til Højre nær: Hvor gide I nu være med til ogsaa her at fortolke en Grundlovsparagraf? Situationen er jo den mærkelige, at Højre har haft Magten nu i 10 Aar og staltet med Grundlovens Bestemmelser efter sin Vilje, efter sit Partis og Stands Interesser, har haft fuldstændig Magt til at gøre med Grundloven, som de vilde, og med Finansloven, hvad de vilde, og det var jo kommet saa vidt, at selv Højre følte sig mismodig ved Situationen, da der her indtraf det vidunderlige for dem, at de saa at sige fik Af-solution for alle deres Gerninger ved det i